

BOŽIČ – leto B

Beseda se je učlovečila

V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je nastalo po njej in brez nje ni nastalo nič, kar je nastalo. V njej je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi. In luč sveti v temi, a tema je ni sprejela. Bil je človek, ki ga je poslal Bog; ime mu je bilo Janez. Prišel je zavoljo pričevanja, da bi pričeval o luči, da bi po njem vsi sprejeli vero. Ni bil on luč, ampak pričeval naj bi o luči. Resnična luč, ki razsvetljuje vsakega človeka, je prihajala na svet. Beseda je bila na svetu in svet je po njej nastal, a svet je ni spoznal. V svojo lastnino je prišla, toda njeni je niso sprejeli. Tistim pa, ki so jo sprejeli, je dala moč, da postanejo Božji otroci, vsem, ki verujejo v njeno ime in se niso rodili iz krvi ne iz volje mesa ne iz volje moža, ampak iz Boga.

In Beseda je postala meso in se naselila med nami. Videli smo njeno veličastvo, veličastvo, ki ga ima od Očeta kot edinorojeni Sin, polna milosti in resnice. Janez je pričeval o njej in klical: »To je bil tisti, o katerem sem rekel: Kateri pride za menoj, je pred menoj, ker je bil prej kakor jaz.« Kajti iz njegove polnosti smo vsi prejeli milost za milostjo. Postava je bila namreč dana po Mojzesu, milost in resnica pa je prišla po Jezusu Kristusu. Boga ni nikoli nihče videl; edinorojeni Bog, ki biva v Očetovem naročju, on je razložil. Jn 1,1-18

Tema ni sprejela luči

Papež Frančišek je s svojim nastopom pred člani vodilnega upravnega telesa Cerkve, tj. kurije, šokiral svet, ko je naštel petnajst boleznih tega telesa. S tem je javno pokazal na temo, ki Cerkev samo ovira, da bi sprejela luč v polnosti. A da ne bi ostali v varni razdalji z mislijo, to se nas ne tiče, je prav, da **se tudi sami vprašamo, katere bolezni kot udje istega telesa nosimo v sebi**. Kaj je tisto, kar naše občestvo ovira pri sprejemanju vesele uči? Kaj nas utesnjuje v notranji temi in onemogoča, da bi luč prinesli drugim?

Izbral sem nekatere bolezni, ki se mi zdijo za nas najbolj nevarne in seveda izločil tiste, ki veljajo samo zame ;) Slednje mi boste morali povedati, ko pripravite pridigo zame, prav? No, to pa je za nas vse, da bi ne ovirali luči, ki prihaja na svet.

Začel bi z boleznijo, ki jo papež Frančišek sicer postavlja na sedmo mesto. To sta **'tekmovalnost in nečimrnost'**. Ta bolezen povzroča, da postanemo verniki ljudje laži in hinavske popolnosti. Za lastno korist in ugodje je človek pripravljen celo moriti, o čemer nam govorijo jaslice. 'Nihče v mojem kraljestvu me ne bo ogrožal,' si misli Herod, ki da pomoriti nedolžne otroke. 'Tega užitka mi ne bo nihče vzel,' pravi Herodiada.

Bog na nek način zares vedno ogroža. Mogočne meče s prestola in poviša nizke. Če ne bomo spoznali, da je naša veličina v celoti v tem, da smo od Boga ljubljene, se ne bomo nikoli rešili bolezni tekmovalnosti in nečimrnosti. Prosimo novorojeno dete, naj nas rešuje te bolezni!

Naslednja bolezen se kaže v **'oboževanju voditeljev in predstojnikov'**. To bolezen imajo vsi, ki se prilizujejo svojim nadrejenim v upanju, da bodo nagrajeni. Ti ljudje postanejo žrtve karierizma in oportunitizma, častijo ljudi in ne Boga (prim. Mt 23, 8-12). Po drugi strani lahko ta bolezen napade tudi predstojnike, kadar se dobričkajo svojim sodelavcem, da bi si jih psihično podredili.

Za lastno korist hči Herodiade ne odkloni norega predloga svoje matere, naj prosi od Heroda glavo Janeza Krstnika. Pa tudi Herod se zaradi prilizovanja vsem ne upa upreti hčerkinji želji. Naj nas Luč Betlehemskega hlevčka reši teh norosti!

Prvi dve bolezni – tekmovalnost in prilizovanje – pripeljata v '**bolezen slabe koordinacije**'. Ko člani niso v občestvu med seboj, postajajo kot razglašen orkester, ki proizvaja samo še hrup. Brez uglasenosti in skupnega duha občestvo ne more rasti. Bog ne more stopiti med nas, če nas ne povezuje ljubezen.

Naslednja bolezen, ki se nas kot občestvo verjetno tudi tiče je '**bivanjska in duhovna shizofrenost**'. To bolezen imajo vsi tisti, ki živijo dvojno življenje, ki je sad hinavščine. Ustvarijo si vzporedno življenje, v katerem odvržejo vse tisto, kar strogo učijo druge in sami skrivaj živijo razpuščeno. Ta huda bolezen se ozdravi s spreobrnjenjem. Če tega, kar razmišljamo tu, ne udejanjamo doma, živimo shizofreno in ne moremo iskerno poklekniti s pastirji pred golo bitje, Novorojenega kralja. Prosimo Gospoda, naj nas rešuje te shizofrenije.

Huda bolezen je '**bolezen zaprtih skupin**'. Pripadnost neki skupinici v primeru take bolezni postane močnejša od pripadnosti telesu, včasih celo od pripadnosti Kristusu. Tudi ta bolezen se začne z dobrimi nameni, sčasoma pa usužnji in postane kot rak v telesu. Povzroča veliko hudega in veliko škandalov.

Nihče ne sme biti bolj pomemben od Novorojenega kralja, sicer postavljamo pred luč zastore, namesto da bi z njo pregnali temo. Naj bo Kristus vedno merilo naše povezanosti!

Zadnja med omenjenimi boleznimi, ki predstavlja temo našega občestva je najbrž še vedno prevelika '**brezbrižnost do drugih**'. *Ko mislimo preveč le nase*, ko bolj izkušeni ne dajo svojega znanja na razpolago manj izkušnim; ko ljubosumno in lokavo uživajo ob napakah drugih, namesto, da bi jim priskočili na pomoč.

Prosimo Novorojenega kralje, Luč od luči, naj zaceli rane greha, ki jih vsak od nas nosi v svojem srcu. Naj imamo dovolj poguma, da bomo priznali, da smo grešniki in da potrebujemo Ljubezen in luč Novorojenega. *«(razmišljanje se naslanja na 15 bolezni kurije, ki jih je Papež Frančišek ob tradicionalni izmenjavi božičnih voščil naštel članom rimske kurije, Vatikan, 22.12.2014, <http://www.mirenski-grad.si/15-bolezni-kurije>)*